

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Nr. 5 — 3. Aarg.

Utgitt av Den norske Storloge (I.O.O.F.)

1ste Mai 1925.

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver maaned. Abonnementsprisen er kr. 5,00 pr. aar. Annonceprisen er for en rute kr. 10,00 pr. gang og kr. 100,00 pr. aar. — Saavel annonser som artikler og notiser maa indsendes inden den 20de i hver maaned.

D. D. S. S. Andreas B. Wedø

fyldte 50 aar den 4de april.

Br. Wedø er født paa Frøya, hvor hans far var skolelærer, og hvor sønnen ogsaa en tid fulgte i sin fars fotspor, efterat han hadde tatt middelskoleeksamen i Trondhjem. Han gik dog snart over i handelen, men forlot ogsaa denne og kom til Oslo 1897, hvor han fik ansættelse paa formandskapets kontor og arbeidet her i ca. 4 aar. Men br. Wedø var ikke tilfreds med denslags beskæftigelse, han bygget videre, paa hvad han hadde tilvendt sig av kundskaper og tok i 1902 eksamen artium, og i 1907 fuldførte han sine juridiske studier og løste sagførerbevilling, samtidig som han arbeidet som stortingsstenograf.

Siden 1910 har br. Wedø drevet sagførerforretning i Trondhjem.

Den 25. januar 1917 blev han inviet i Odd-Fellow ordenen, og siden har han altid vist denne sin store interesse og været en begeistret arbeider i broderskaps-tankens utbredelse. Fylldt av de store idealer, som vor orden er bygget paa, har han ogsaa utenfor ordenen gjort sig bemerket, særlig som forsvarer ved de borgerlige domstoler, hvorved hans navn er blitt kjendt viden om.

Br. Wedø er en av loge nr. 3, Eysteins stiftere, tildelt K. P.-graden i 1918, Ex. M. fra 1919 og f. t. vara- mand for Stor-Repræsentanten saavel for Reb. loge nr. 4, „Pax“, som for loge nr. 3, „Eystein“. Han har været medlem av flere av logens faste nævnder, likesom han har utarbeidet love for „Eysteinerne's Selvhjælpsfond“. Han er viceformand i A/S Hospitset hvor logenes vakre lokaler er.

Utenfor ordenen er br. Wedø ogsaa meget benyt-

tet, bl. a. er han f. t. formand i Fiskerinævnden i Trondhjem og direksjonsmedlem i Trondhjems Fiskeriselskap. Han er endvidere hædret med høie tillidshverv inden Frimurerordenen Den norske Storloge Polarstjernen.

Med de hjerteligste ønsker for fremtiden hilses br. Wedø i venskap, kjærlighet og sandhet.

Aandelig økonomi.

(Ved en indvielse vaaren 1924 i «Kongsten», Fr. stad.)

Et menneske kommer til verden, vokser, utfolder sig. Det arbeider, sætter sig maal, lar dem falde, sætter sig nye. Det synder, reiser sig. Det trives, sykner hen, visner og dør.

Der er under alt dette en imponerende sum av kræfter i bevægelse — men resultatet av alle disse kræfter er oftest tilfældighetene ivold, fordi mennesket ikke har nogen naturgiven livsnorm at følge.

For dyrene er det langt greiere. De følger sine instinkter og drifter og lever et liv, som efter deres forutsætninger er et skjønt liv.

Et rovdyrs liv f. eks., forsumpes ikke i hykleri, fortæres ikke i motstridende følelser. Det er renslig, friskt, greit — kortsagt skjønt, saavist som forholdsmæssighet er skjønhet.

For menneskene er det hele langt mere indviklet. Ifølge sin dyrenatur paavirkes de av dyrets ubevisste instinkter og drifter, men som mennesker indflueres de tillike av den bevisste tankes virkninger, ideer.

Of disse ideer er av yderst forskjellig art, snart er det ideen om magt, snart om ære, snart om godhet, snart om rigdom, snart om nydelser, snart om forsagelser.

Menneskene føler, om end ofte dunkelt, en pligt til at følge visse av disse ideer og forkaste andre. Denne pligttfølelse kalder vi samvittigheten, det stedseværende under, som er det dypest og inderligst menneskelige som findes, og som allikevel er hinsides grænsen for det vi mennesker kan forstaa.

„To ting fyllder mig altid paany med ærefrygt: Stjernehimmelens uendelighet og det kategoriske imperativ*)“, sier Kant, den nyere tids største filosof, hvis hundredears dødsdag vi netop har oplevet.

Men ofte lyder samvittigheten, denne traadløse forbindelse med den høiere verden, mat eller uklar, paavirket som den er av den jordiske atmosfæres forstyrrelse.

Derfor blir ogsaa menneskets navigering derefter, det styrer i siksak, krydser sig frem, ofte taper det ogsaa paa bauten.

Det er mange kræfter som paa dette vis gaar tilspilde før mennesket blir klar over sig selv, sit livs

*) Samvittighetens kommandoret.

formaal oga sin menneskelige begrænsning. Da er værdifulde ar allerede gaat tapt.

Daarlig økonomi!

Her tror jeg O. F. kan gjøre en stor gjerning. Ikke saa at jeg mener O. F. skal opta ganske unge. Skjønt hvem vet om det ikke engang blir saa. Men ihvertfald, saasart en mand er gammel nok dertil, skulde det normale være at han straks gik ind i O. F. Thi O. F. vil saasart som mulig føre alle de bestemmende kræfter i mennesket paa sin rette plads, derunder samvittigheten i høisætet.

O. F. vil utestenge jordatmosfærens forstyrrelser, saa samvittighetens stemme kan lyde klart og sterkt, og vil ogsaa være den rette til at befri dig for alle hemmende fordømme, thi O. F. kjender ikke anden tvang end din egen bedste overbevisnings.

I O. F. faar du veiledning i at anvende de aandelige kræfter paa den mest økonomiske maate og til formaal som er noget værd istedetfor til aandelige jobbeforetagender, som lar dig sitte tilbake fattig og ribbet paa sindet, naar alderen kommer.

O. F.s væsen kan tolkes paa mange maater. Men ganske tvangfrit lar det sig tolke som middel til at opnaa den størst mulige aandelige økonomi.

Du har gode forsætter, du trenger støtte. Gaa til O. F., vore ritualer vil hjelpe dig.

Du har tungt sind. Gaa til O. F., de lyse ansigter vil opmuntre dig.

Du savner skjønnhet og skjønnhetsstemning. Kom og se en fuldbesat loges vakre farver, føl en indvielses skjønnne mystik, hør en gradspasseringens gripende ord.

Vi er en liten loge i en liten by. Vi føler det desuten av og til som om vi, faa som vi er, holdt paa at falde fra hverandre.

Men la os ikke glemme at vi tilhører en verdensorden. Vi er bærere eller medbærere av verdensideer. Thi at vore ideer er bestemte til at erobre verden, derom er alle gode mennesker enige.

Se da ikke paa den enkelte fanebærer. Han er kanskje baade skak og halt. Men se paa fanen. Bæres den ikke høit, er den ikke ren og er det ikke et merke som er værd at følge?

Men kan logen allerede nu være meget for os, hvormeget mere den loge som kommer.

Naar alle gode kræfter sætter stevne i denne sal, naar det ikke blir undtagelsen længer, men regelen, at man staar i O. F.

Naar alle som ved tradition og fædre føler sig knyttet til de forskjelligste samfund — uten at opgi disse — søker hen til O. F. som sit naturlige indbyrdes berøringsfelt, sin aandelige børs, hvor deres egne aandelige værdier, ofte ældgamle mynter med et ærværdig eller snurrig præg, kan veksles i ensartet mynt, O. F.-ideernes ædle, uforsirede guld. — — —

Da skal ikke dogmer og fordømme længer danne skranker mellem menneskene. Da søker man hen til O. F. som den aandelige ladedentral, hvor akkumulatoren fyldes for ukens kjøring, en central, som ikke bare faar strøm fra sit eget kraftverk, men som ved hemmelige fjernledninger staar i forbindelse for samkjøring med alle aandelige kraftverk over den hele jord, ja ogsaa utenfor.

Ja da vil den aandelige økonomi være naadd saa høit, at baade de ulykkelige, ofrene for den daarlige aandelige økonomi, og de fattige, ofrene for den dermed sammenhengende daarlige materielle økonomi, vil være paa god vei til at forsvinde av vor by, vort samfund og vor jord.

Da er vaaren kommet for alvor!

Sen vaar.

Skal den da aldrig smelte
den kolde, haarde sne,
skal det da aldrig grønnes
det tunge, mørke træ,
skal den da aldrig løses
de bundne vandes kraft,
og jorden ei faa give
til blomst og græs sin kraft?

Skal du mit hjerte knuges
endnu av dogmers is
og ei faa lov at blomstre
i godt paa barnlig vis,
skal sindets kræfter aldrig
av fordom løses ud,
saa det blir mer end fraser
med brodertankens bud?

Kom sol fra høie sale,
giv os en vaarvarm dag,
at al den kraft som venter
i dypets frosne lag
bak dogmer og bak fordom
kan frit sig folde ud,
da skal Odd Fellow-tankens
snart staa i sommerskrud.

H. B.

Vor sidste landevinding.

Høsten 1922 under et av mine aarlige besøk paa Notodden opdaget jeg at en kjær ven var passiv ordensbroder, indviet i 1898 i loge nr. 1 „Noreg“ i Stavanger.

Nogen større overtalelseskunst for at faa broderen til at ordne sit mellemværende og igjen indtræ i sin gamle loge, nu „Norvegia“, skulde der ikke til, og fra hans gjenindtræden i februar 1923 skriver sig arbeidet for at indføre Odd-Fellow-Ordenen paa Notodden.

Den plan som nævnte broder, stadsingeniør Selmer, broder stationsmester Thorstad, Tinnoset, ogsaa medlem av loge nr. 1 „Norvegia“, og undertegnede la om litt efter litt ved stille maalbevist agitation at gjøre ordenen bekjendt og skaffe den netop de brødre som vilde opta det nye arbeide og være ordenens pionerer paa stedet, er fulgt den hele tid og har lykkedes over forventning.

Den 31. januar iaar hadde jeg da den glæde at kunne reise til Notodden fulgt av brødrene Karl og Haakon V. Ruud for at indstifte broderforeningen „Himingen“.

Foreningen, som er opkaldt efter et like ved Notodden beliggende høit fjeld, som likesom en pyramide stræber op mot himmelen, blev nævnte dag indstiftet med 8 brødre, alle indviet i loge nr. 1 „Norvegia“, og senere har denne loge indviet 6 nye brødre, som er medlemmer av foreningen, og der kommer stadig nye brødre til, saaledes vil der i løpet av mai yderligere bli indviet 4 à 5 nye brødre.

Vore brødre i „Himingen“ har sat sig som maal at kunne stifte sin egen loge i begyndelsen av 1926, et maal vi alle maa ønske og haabe at de kan naa til glæde og gavn for sig selv og for det samfund de er sat til at virke og arbeide i.

Der er groveir nu og øiensynlig ogsaa grobund i

Norske Slitestoffe for Gutter og Piker!

Der er tre egenskaper tøy maa ha for at tilfredsstille en klok kjøper: Styrke, billighet og pent utseende. Hvis disse ting er tilstede i ønskelig grad tar De tøiet. — Men er dette alt De bør krøve? — Vort maal gjennom 30 aar har været at faa Dem til at fordre endnu en egenskap i det tøy De kjøper: "Det skal være norsk tøy".

Figgen Co.,

Kirkegt. 32 — Oslo

O. RAKNES

DAME- & HERRESKRÆDDER

LAGER AV STOFFE

CHR. 4. GT. 1 - OSLO

TELEFON 33 820

C. L. Augustson

Speilfabrik

Glåssliperi

Glasindustri

Oslo.

Telegramadr.: Glasindustri. Telefon: 37135 - 37156

FRU ALMA HABBERSTAD

AKERSBAKKEN 33 B

TELEFON 63 448

Mottar bestillinger paa
strikkede kjoler, dragter,
jumpers, strømper etc.
for voksne og barn

C. Andersen & A. Meilstrup

Bygmester- & Entreprenørforretning

Konsulenter

ved kjøp og salg av eiendomme,
skjøn, værdi og andre takster.

Telefon 33 442 - 10 480.

Privat 40 704.

Gustav Heramb

Malerforretning

Underhaugsveien 2.

- Telefon 19 006 -

Verksted: Parkveien 9.

Announcebyraaet

Hjalmar Jacobsen.

TORDENSKJOLDSGT. 1 - TELEFON 33 603 - KRISTIANIA

Klicheer TIL ALLE SLAGS TRYKSAKER

ROSENKRANTZGT. 2 KRISTIANIA. TELEFONER: 11989-35214.

GALASKJORTEN som ikke krøller sig heter

DONHESTER

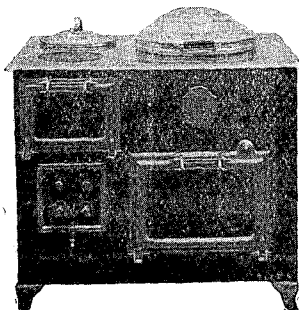
og faaes kun hos

EDVIN THORSON og EDVIN THORSON A/S
- 18 Storgaten 18 - 20 Karl Johansgate 20 (Egertorvet)

Husmødrenes tilfredshet vor belønning. —

Arendalskomfyren

Den ideelle elektriske magasinkomfyr
Patentbeskyttet
Strømbesparende — Praktisk — Solid

Forhandles ved

br. Alb. Frostad

Bekkelaget st.

Telefon 88974

Tricotage
for Damer, Herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning

Torvg. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 13638

Tryksaker

CITY-TRYKKERIET
RAADHUSGATEN 9

TRONDHJEM

Vil De ha noget
delikat til frokost
- hors d'oeuvre -
eller aftensbordet
saa

spør efter

Jaegers

Ready bakepulver er NORSK
og fremstillet av kun
1ste classes materialer

prøvet og anbefalt av norske eksperter.

Se næste spalte!

Telegr.adr.:
„Fisksolem“

Rikstelefon
2459 - 2460

B. SOLEM

TRONDHJEM

Export av alle sorter fersk og saltet fisk.

K. Røed
Lotterikontor
Trondhjem

Telegr.adr. „Nistepølse“

A/S **Pølsefabriken «Ringebu»**,
Gudbrandsdalen,
fabrikerer som specialitet av gudbrandsdalsk
kjøtt og fleesk, skinke- og pølsevarer
i europæisk kjendte kvaliteter.

Dyrlægekontrol.

Eget slagteri.

Telefon 99.

Advokat Sam. Johnson

og

O.r.sagf. Th. Øyan

Kristian IV.s gd. 13

Oslo

Ready.

Statens inspektør for skolekjøkkener fru Helga Helgesen, uttaler den 8. februar 1923:

„Jeg har selv prøvet Chr. Christiansen A/S's bakepulver „Ready“ og har ogsaa lat det prøve ved et par skoler og ved statens kursus.

Det er drøit, faller derved billig og kan i enhver henseende hevde sig i konkurranse med utenlandske bakepulvere.“

vort land for Odd-Fellow-tanken. Maa da hver loge og hver broder se det som sin pligt og med glæde virke for vor kjære ordens videre utbredelse i vort fædreland.

Med broderhilsen i V. K. & S.

C. J. J.

Forsikring — Broderhjælp.

Med interesse har jeg læst de forskjellige indlæg om denne sak, men intet av hvad der hittil er fremkommet, har kunnet rokke min mening om at br. Stor Sires tanker er de rette her, og de som er i pakt med ordenens aand. At der vil bli forskjellige meninger derom, er naturlig som følge av forskjellig syn paa ordenens arbeide i det hele. Min mening er at den lovbefalte hjælp og opsamling av fonds er noget, som hører et tidligere utviklingstrin i ordenen til, og som nu bør komme væk, hvis de dypeste sandheter i dens lære skal komme til sin ret helt ut. Det kan ikke undgaaes at disse materielle ting vil faa en temmelig bred plads i en loges arbeide og virke. Det vil saa let kunne føre til at vi griper til hvad der staar, „gode gjerningers utøvere“, av pligt og ikke av kjærlighet, uten hvilken hjælpen har mistet en stor del av sit værd.

Jeg vil beklage om nogen skulde føle sin ære krænket, ved at motta hjælp som ydes av virkelig broderkjærlighet. Her mener jeg at en saadan følelse ikke er paa sin plads. En broder, eller hans etterlatte, bør ikke føle sig krænket ved at motta hjælp ydet av virkelig kjærlighet av en broder.

Nei, ordenen er ikke en forsikringsanstalt og er aldrig ment at skulde være en saadan.

Dens første bud er „arbeid paa dig selv“, og hvorfor? Jo, fordi at hvis dette paabud følges av en opriktig vilje og efter bedste evne, saa vil de bedste følelser i os styrkes, kjærligheten til vore medmennesker økes, og som sit resultat overflødiggjøre ethvert pligtbud om at træde hjælpende til med raad og daad i materiel retning hvor det trænges.

„Her kræves arbeide og opofrelse, uten tanke paa mulig løn“. Men en løn, og det den aller bedste, faaes i den glæde som sjælen fyldes av, naar den ser broderkjærligheten bidra til at læge livets saar.

Jeg vil opriktig haabe at br. Stor Sires tanker maa vinde tilslutning. Disse tanker gjennomført, vil efter min mening bety en krafttilførsel til ordenens og logernes arbeide.

Stavanger den 16. april 1925.

John Søiland,
exm. i „Vesterlen“.

Forsikring — Broderhjælp.

Tillat mig h.v. br. S. S. at komme med et indlæg i ovennævnte sak, og tilgi mig at jeg er noksaa uenig i meget av hvad De har fremholdt.

I bladets nr. 1 for iaar indleder De spørsmålet med en kalkyle over logenes forsikringsansvar og deres formue og konkluderer med at mandslogene ikke magter det paatatte ansvar uten ved at angripe enkefondene.

Denne konklusjon kan jeg imidlertid ikke være enig i, da man i denne materie *ikke* kan sammenholde ansvar og midler direkte krone mot krone.

Der er i realiteten søkt opstillet et *forsikringsregnskap*, og man maa da følge de særegne, helt videnskabelige regnemetoder der gjælder for den slags virksomhet. Et eksempel fra det praktiske liv vil belyse forholdet bedst.

Forsikringsselskapet „Idun“ hadde ved utgangen av 1922 bl. a. en *livsforsikringsbestand* (forsikringsansvar) paa ca. 280 mill. kroner. Dets totale forvaltningskapital (regnskapets balancesum) var ca. kr. 84.5 mill. Maalt krone mot krone maatte man faa sine store betenkeligheter om selskapets solvens — og saa er jo virkeligheten den at „Idun“ er et overmaade sterkt selskap.

Kun i et tilfælde vil „Idun“ — eller logene — være ilde ute, og det er om samtlige forsikrede (medlemmer) døde saa at si paa *samme dag*, og først da blev konklusjonen rammende for stillingen.

Jeg mener derfor at logene kan ta situationen med ro i dette spørsmaal, og at der av denne grund intet behov var for at formindske avsætningen til enkefondene fra 25 % til 15 %. Ja, avdækket man forsikringsansvaret ad assuranceveien kunde man utvilsomt *øket* avsætningen. Er denne avdækning en „ekstraordinær forholdsregel“, er den ialfald av ubetydelig økonomisk rækkevidde — kanskje i gjennemsnit 75 øre pr. mand pr. maaned for de nye satser.

Enkefondene selv er jo de fonds hvorfra understøttelsene tages. Der er nu vedtat *lavere* grænser, hvorved efter min mening logene unødig har formindsket sin adgang til at yde hjælp. At enkefondene i Norden har vist tendens til at øke utover det tilsynelatende behov, kan tilskrives mange grunder. Hovedsageligst virker vel her bevilgningspraksis, samt kanskje ikke mindst opsamlingslysten. Hvor prisværdig en faktor denne end er, gjør den sig instinktivt gjældende *mot* behovet. At dette alltid er avhjulpet tilgagns, tør være tvilsomt. Dertil er problemet av for delikat natur.

Jeg kan ikke være enig i at begravelsesutgiftene — eller de i tilfælde hermed forbundne assurancepræmier — er en dødvegt i logenes økonomi. Jeg tror man vil komme til et andet resultat, naar bidragene som det sies „i stigende antal forfalder“. Ganske visst kan medlemmene fraskrive sig sine krav og nøie sig med bevisstheten om at de etterlatte vil bli støttet i tilfælde trang. Og logene kan i første omgang synes at spare sig nogen utgifter. Et behov for understøttelser vil utvilsomt være tilstede hos *nogen*, og det „indsparte“ — eventuelt forfaldne assurancebeløp, ogsaa fra ikke-trængende — tør likefuldt medgaa. Assuranceveien gir da en ganske rationel form for at møte paaregnelige utgifter.

Der henvises til logens selvfølgelige pligt at understøtte i tilfælde *trang*. Men *naar* er der saa trang? Hvilke *grænser* skal man sætte? Den veining og vraking som man herefter endmere maa slaa ind paa, vil være i høi grad ubehagelig. Den synes mig ordensfiendtlig i sit væsen.

Der er desuten faktisk noget etisk, noget egte broderlig i det gamle paabud som gjør begravellespligten kategorisk. Det er altruistisk forsaavidt det tilpligter hjælp; det er ordensdisciplinerende ved at hjælpen ydes uten betingelse. Det er ogsaa praktisk propaganda.

Vil nogen fraskrive sig sit krav, faar det bli hans sak paa dødssengen. De økonomiske kaar kan forandre sig betraktelig ut igjennem livet. Men saa længe forholdene er som de er, forekommer det mig at være baade en ordenspligt og en medlemspligt at man er med paa den ordning man finder rationellest med *alle* eventualiteter for øie. Helt anderledes frit staar man om man lar ordene og meningen „begrave de døde“ helt utgaa av love og ritualer. Dette synes efter omstændighetene at være mere tiltalende.

Det fremgaar tydelig av mange indlæg at forsikringsideen ikke staar høit i kurs. Den karakteriseres som spekulation, som dødvegt o. s. v. Og saa er livsforsikringsvirksomheten i sit væsen fuldkommen i flugt

med ordenens bærende princip. Den er et uttrykk for praktisk hjelpsomhet og er i sin virkemaate bygget paa sparsomhet og solidaritet. Den er en billig og praktisk form for opfyldelsen av et medlems pligt likeoverfor sine efterlatte, ja, likeoverfor ordenen selv. Anerkjendt av denne borteliminertes en rent passiv holdning og en spekulasjon i ordenens fonds — og tilstedes en friere anvendelse av disse fonds til det sociale arbeide utad.

Jeg kan derfor ikke andet end reservere mig baade mot problemopstillingen og indholdet i bladets nr. 2, hvor forsikringstanken stilles i opposition mot ordenens idé og slaas i hartkorn med egoisme og blasfemi.

Tilslut endel bemerkninger til br. Hegrenæs. Det fremgaar av hans artikkel, at Bergenslogen tænker paa at etablere en ordning som ogsaa var paa tale i Trondhjem, men her blev forlatt. Den fremstilling han gir om „tapte penger for ordenen“ maa jeg reservere mig sterkt imot. Likeledes synes det som Bergenslogen gjør sig skyldig i et selvbedrag, hvis den gaar ut fra at assurancefondets sterke vekst, som er uundgaaelig i begyndelsen, senere uten videre kan medføre et avslag i selve præmiene. Forholdet er nok ikke saa like-til at bedømme. Selve formen er dog bedre end den almindelige: at utligne begravelsesbidragene efterpaa. En assurancepræmie er nemlig ikke andet end utligningsbeløpet erlagt i *forskud* saa man slipper at utligne ogsaa rentetilveksten.

Trondhjem den 7. april 1925.

O. Amble.

Fra Storsiren.

Paa seddelen over sengen min staar 20/4. Saa længe har jeg altsaa allerede ligget ubrukkelig her. Det var andre som fandt at det var livsfarlig med mit høie blodtryk at arbeide videre, og som overtalte mig til øieblikkelig at søke hvile. Nogen dage efter viste det sig at de hadde ret. Hadde jeg fortsatt var jeg vel kanskje død nu, ihvertfald al arbeidskraft forbi! men avbrytelsen bevirket at choket som kom blev begrænset og derfor sandsynligvis kan overstaes. Stemmen er endnu ganske borte; men mens jeg venter paa den kan jeg dog skriftlig faa sagt nogen ord. Først og fremst tak til Eder alle landet rundt for alle beviser paa at I mindes mig og vil mig vel. I et drivhus av roser har jeg levet og kjærlige billetter har jeg hver dag faat fra fjern og nær. Men det som jeg i øieblikket særlig har brukt eller villet bruke vort blad til, emnet „Forsikring -- Broderhjælp“, vilde jeg gjerne avslutte med en liten personlig krøl, efterat vi nu samtidig har faat de nye love trykt. Jeg er saa inderlig glad for at jeg har faat se dette lovverk færdigtrykt og lagt i Eders hænder, og jeg vil først og fremst faa lov til at be hver eneste en av Eder læse disse love fra ende til anden i sammenheng. Særlig kapitel 5, kap. 9 og kap. 11. Ser man disse bestemmelser i organisk sammenheng, faar man i virkeligheten det klareste og greieste svar til alle de bemerkninger som vore grundigste og dygtigste medlemmer har fremført vedkommende spørsmålet om hvorvidt ikke en forsikringsmessig ordning er paakrævet. Man faar se, at selvfølgelig staar det altid brødrene frit for at benytte den store fordel at de kjender hverandre og eier den store gjensidige ansvarfølelse til at slutte sig sammen i større eller mindre forsikringsringe, ikke bare for noget saa forholdsvis ubetydelig som begravelsesutgifter, men for alt mulig, hvori forsikring kan tillempes som støtte for moderne mennesker. Der er saavist intetsteds i loven ytret motvilje mot forsikring. Og specielt lægger den nye lov mer end nogensinde vekt paa, at

broderunderstøttelsens maal altid først og sidst skal søke at være hjelp til selvhjælp. Kan hjelp til selvhjælp gjennomføres, saa er dette altid den bedste form baade for forsikring og for broderhjælp.

Men det hører ikke hjemme i Odd Fellows tanke og skal ikke høre hjemme i Odd Fellow-brødres sind at gaa med nogen selvgod, indvortes ringmur om sit kjære jeg: „Jeg har berget mig selv og trenger gudskelov ikke til de andres hjelp; hvad jeg faar, det er kun hvad jeg selv har betalt for, og hvis nogen lider mangel, faar han først og fremst takke sig selv.“ Dette resonnement er i særlig grad nutidens, og det tør vanskelig benegtes at være sterkt opvokset sammen med mangt som ligger til grund for det moderne forsikringsvæsen, særlig i samfundets hænder.

Odd Fellowship stiller bare billedet for dig av et medmenneske, som er din bror, og om hvem du intet andet eller mere vet, og saa sier Odd Fellowship: „Vær god. Spørg ham: What can I do for you? — og stol paa at hvad du ikke selv evner, det evner de mange som staar omkring dig og stiller det samme spørsmal: What can I do for you?“

Læs andet punktum av L. § 75 og første punktum av § 67 (side 49). Og gaa saa hen og organiser gjerne alle mulige slags forsikringer eller sikkerhetsfond mellem brødrene; ti intet av dette skader. Saa længe de principper som har bygget § 57 og §§ 74—75 bestaar og hersker, blir vor orden aldrig ute av stand til at hjelpe hvor hjelp virkelig er til vel-signelse og danne en vakker og duftende blomsterhave over al jordens smerte, som I har plantet en blomsterhave over al smerte og alt lavmaal i mit sind i disse syddommens dage.

Venlig hilsen til Eder allesammen.

Sam. Johnson.

Al korrespondance sendes til redaktørens privatadresse: Eugenesgt. 9.

Alt ang. bladets ekspedition, kontingent til bladet samt betaling for annonser tilstilles City-Trykkeriet.

Alle restancer paa kontingent og for annonser bedes *snarest* indbetalt.

Loge nr. 3 «Eystein»,

Thomas Angells gate 10 b, Trondhjem.

107.5.1.7 ¹ / ₂ — + 1	107.6.26.7 ¹ / ₂ 0
107.5.8.7 ¹ / ₂ ≡ + 1	
107.5.15.7 ¹ / ₂ 0 + 1	107.7.31.7 ¹ / ₂ 0
107.5.22.7 ¹ / ₂ ≡	
107.5.29.7 ¹ / ₂ 0 + 1	107.8.28.7 ¹ / ₂ 0 + 1

Loge nr. 1 «Norvegia»,

Chr. Augustsgt. 6, Oslo.

Mai 1. ≡	Juni 0
8. —	
18. =	
22. = og —	
29. O.	

Rebekkaloge nr. 2 «Urania»,

Chr. Augustsgt. 6, Oslo.

107.5.14.7 ¹ / ₂ = + 4	107.6.11.7 ¹ / ₂ = + 3
107.5.28.6 ¹ / ₂ = + 2 ≡ + 4	107.6.25.7 ¹ / ₂ FM.

Rebekkaloge nr. 3 «Vaar»,

Olavsklev 17, Stavanger.

107.4.30 8.0 Festloge	107.5.28 7 ¹ / ₂ ≡ 8 = + 1
107.5.14 7 ¹ / ₂ ≡ 8.0 + 2	107.6.11 7 ¹ / ₂ ≡ 8.0 + 1

AALESUND

A_S Herreklædefabriken «Fix»

— Etableret 1907. —
Aalesund.
— Disponent N. Astrup Krohn —
Prisbelønnet Jubilæumsutstillingen i Kristiania 1914.

Specialitet:
Finere herrekonfektion.

Rikstelefon 288.

Telegr.adr.: „Fix“.

BRØDR. KRAASBYE A_S

ULDVAREFARIK

ULDTÆPPER, VATTÆPPER
CHEVIOTS, FLONEL m. m.

MAASEIDVAAG pr. AALESUND
Telegrafadr.: KRAASBAS, AALESUND

NORSK FISKEVEGN A/S

Import — Fabrikation — Export
Fiskeriutstyr en gros.
Aalesund

BOMULDSTRAAD — HAMPETRAAD — GARN
NOT — LINSNØRER — FORSYN — ANGLER ETC.
SPORTSFISKEREDSKAPER

STAVANGER

Største lager og utvalg

av alle sorter

norsk og utenlandsk skotøi

En gros **S. S. BREDAL** En detail
STAVANGER

Stavanger Konfektionsfabrik

Finere Herrekonfektion.

==
Mottar og stoffer til opsyning.

Ingvald Haaland, Stavanger.

Handel og Fabrikvirksomhed.

Etableret 1887.
KOLONIALVARER, SYDFRUGTER, HERMETIK
KRYDDERIER EN GROS
JADAR NÆRINGSMIDDELFABRIK
Landmandsprodukter - Foderstoffer.

Privattelefoner:
Ingvald Haaland 174
Ingar B. Haaland 1425
Lauritz K. Haaland 187k

Telegramadresse:
KOLONIAL
Telefon og Rikstelefon
187 - 2087

OVERRETSSAKFØRER
S. CASPERSEN
HAUGESUND

BERGEN

OVERRETSSAKFØRER
AXEL GJELLESTAD

L. GOLDFARB HERREEKVIPERING

Altid stort utvalg til lave priser
 Dresser, Frakker, Regnkapper m. m. m.
 Vaagsalm. 6 - Telefon 4629
 Strandgt. 96 - Telefon 4438

Lad blomsterne tale!

Som medlem av den verdensomfattende «Blumenspenden Vermittlung» kan jeg sende blomster, kranser, buketter eller blomsterhilsener av enhver art over hele verden saa langt post og telegraf rækker.

Alb. F. Rasmussen
 «Blomsterhuset» — Bergen — Telefon 3165
 Telegramadresse: Rasmussens Blomsterhandel, Bergen

Hans Haugland

Aut. mægler

Kg. Oscars gate 34

Specialitet: Eiendomsomsætning
 Telefon Kontoret 1331, Privatb. 2877

B. D. S. Speditionsavdeling

Slotsgaten 11, Bergen.

Spedition — Transport — Toldklarering.

Telefon 5444.

Jacob Norseth privat 5942.

A/s VESTLANDSKE STENHUGGERI

Kong Oscarsgate 25

Gravmonumenter — Gravrammer

Godt utvalg

Billige priser

Forsikringer

i

Brand, Tyveri og Sjø

tegnes ved

Fru OLGA JOHNSON

OSLO

Telefon 9—4

Privat

10 221

62 381